

STAMOPLYSNINGER:

Klassifikation:	Til tjenestebrug
Titel:	Vejledning om politiets indsats i forbindelse med forbud mod og opløsning af LTF
Kaldenavn:	Intet kaldenavn
Udstedt af:	Rigspolitiet (NEC)
Med virkning for:	Politikredsene
Dokumentrelation:	Lovforslag nr. L 208 af 23. marts 2018 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Retvirkninger af et foreløbigt forbud mod eller en opløsning af en forening).
Resume:	Vejledningen beskriver sammen med den nationale operationsplan for politiets indsats ved foreningsforbud, hvad politiet skal have fokus på i forbindelse med, at LTF bliver foreløbigt forbudt og opløses ved dom.

Dokumentejer:	NEC
Underskriftsdato:	04.09.2018
Journalnummer:	2018-005-1058
Ophæver:	Vejledningen ophæver ingen dokumenter
Relaterede dokumenter:	• National Operationsplan – Politiets indsats i forbindelse med forbud mod en forening bestående af rockere og bandemedlemmer • Koncept til afgørelse om opholdsforbud • Actioncard om påbud mod en forsamling tilknyttet LTF • Actioncard om politiets reaktionsmuligheder efter forbud mod LTF

VEJLEDNING OM POLITIETS INDSATS I FORBINDELSE MED FORBUD MOD OG OPLØSNING AF LTF

INDHOLDSFORTEGNELSE

STAMOPLYSNINGER:	1
VEJLEDNING	2
OM POLITIETS INDSATS I FORBINDELSE MED FORBUD MOD OG OPLØSNING AF LTF	2
1. INDLEDNING	6
1.1. INDLEDNING	6
OVERBLIK OVER POLITIETS REAKTIONSMULIGHEDER EFTER FORBUD MOD LTF	7
3. STRAFFELOVENS § 132 A – FORBUD MOD VIDEREFØRELSE AF LTF	8
3.1. HVAD ER OMFATTET AF STRAFFELOVENS § 132 A, STK. 1?	8
4. ANVENDELSE AF LTF'S KENDETEGN	8
4.1. STRAFFELOVENS § 132 A, STK. 1	8
4.2. AFGRÆNSNING MELLEM STRAFFELOVENS § 132 A, STK. 1 OG STK. 2	8
4.2.1. Strafferamme	9
4.2.2. Hvilke former for kendetegn er omfattet:	9
4.2.3. Besiddelse/anvendelse på offentligt sted	9
4.2.5. Besiddelse/anvendelse med forsæt til udbredelse i en videre kreds	10
4.2.5. Undtagelse	10
4.3. SÆRLIGT OM TATOVERINGER	11
5. MEDLEMSKAB AF OG REKRUTTERING TIL LTF	12
5.1. MEDLEMSKAB	12
5.2. REKRUTTERING OG HVERVNING	12
6. ØKONOMISK STØTTE OG RÅDGIVNING	12
6.1. DIREKTE ELLER INDDIREKTE ØKONOMISK STØTTE TIL LTF	12
6.1.1. Rådgivningsbistand	13
6.1.2. Udlejning af lokaler	13
6.1.3. Registrant af domæne/salg af merchandisse	13
6.2. PENGEOVERFØRSLER TIL FÆNGSLEDE PERSONER MED TILKNYTNING TIL LTF	13
7. ERSTATNINGSFORENINGER	14
7.1. EN "NY" FORENING, SOM ER EN FORTSÆTTELSE AF LTF	14
8. FORSAMLINGER OG MANIFESTATIONER I DET OFFENTLIGE RUM SAMT VAGTVIRKSOMHED	15
8.1. FORSAMLING AF FLERE PERSONER	15
8.2. ENKELTPERSONER	15
9. [REDAKTERET]	16
9.1. [REDAKTERET]	16
9.2. [REDAKTERET]	16
9.3. [REDAKTERET]	16
9.3.1. [REDAKTERET]	16
9.4. DOKUMENTATION	17

9.5. ORIENTERING AF ANKLAGEMYNDIGHEDEN	17
10. ADMINISTRATIVE REAKTIONSMULIGHEDER	17
11. OPHOLDSFORBUD	18
11.1. HVEM ER OMFATTET – ”TÆT TILKNYTNING”	18
11.2. VÆSENTLIG BETYDNING FOR AT LTF IKKE VIDEREFØRES.....	19
11.3. GEOGRAFISK	20
UDSTRÆKNING	20
11.3.1. Udgangspunkt	20
11.3.2. Undtagelse	20
11.3.3. Afvejning	21
11.4. OPHOLDSFORBUDDETS TIDSMÆSSIGE UDSTRÆKNING	21
11.5. REGISTRERING I POLSAS	21
11.6. SAGENS BILAG	22
11.7. FORVALTNINGSRETSLIG AFGØRELSE.....	22
11.8. MEDDELELSE OM AFGØRELSE OM OPHOLDSFORBUD	22
11.9. KLAGE OG DOMSTOLSPRØVELSE	23
11.10. STRAF.....	23
11.11. ERSTATNING FOR UBERETTIGET MEDDELELSE AF OPHOLDSFORBUD	23
12. PÅBUD OM AT FORLADE ET STED ELLER EN FORSAMLING	23
12.1. BAGGRUND FOR PÅBUD	23
12.2. EGNET TIL AT SKABE UTRYGHED	24
12.3. TILKNYTNING TIL LTF.....	25
12.4. EN TILSTRÆKKELIG STOR DEL PERSONER, DER HAVDE EN TILKNYTNING TIL EN FORBUDT ELLER OPLØST FORENING	26
12.5. PROPORTIONALITETSPRINCIPPET	26
12.6. FREMGANGSMÅDE	26
12.7. KONSEKVEN AF MANGLENDE EFTERKOMMELSE AF PÅBUD	27
12.8. PERIODE HVORI DER KAN ANVENDES PÅBUD	28
12.9. ERSTATNING FOR UBERETTIGET MEDDELELSE AF PÅBUD	28
13. BESLAGLÆGGELSE OG KONFISKATION	28
13.1. HVORNÅR KAN DER SKE BESLAGLÆGGELSE OG KONFISKATION	28
13.2 HVAD KAN KONFISKERES OG BESLAGLÆGGES	28
13.3. KOMPETENCEN	29
13.4. BESLAGLÆGGELSENS OPHØR	29
14. REGISTRERING	29
14.1. GERNINGSKODER	29
15. NYTTIGE VIDEN OG LINKS	29
15.1. LINKS	29

1. INDLEDNING

1.1. Indledning

Eskaleringen af konflikten i bandemiljøet førte i august 2017 til, at Justitsministeriet anmodede Rigsadvokaten og Rigspolitiet om at vurdere, om der var grundlag for at indlede en sag ved domstolene om opløsning af bandegruppen Loyal To Familia (LTF) i medfør af grundlovens § 78.

Den 4. september 2018 er LTF blevet foreløbigt forbudt ved en administrativ afgørelse truffet af Københavns Politi. Politiet skal således fra denne dato gribe ind over for LTF, hvis bandegrupperingen fortsætter med at eksistere. I indsatsen mod LTF kan politiet både anvende de nye redskaber, som denne vejledning beskriver, og de øvrige redskaber fra bandepakkerne mv., som er møntet på indsatsen mod bandegrupperingers kriminalitet.

De nye redskaber er indeholdt i lov nr. 715 af 8. juni 2018 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Retsvirkninger af et foreløbigt forbud mod eller en opløsning af en forening) og består primært af følgende:

En nyaffattelse af straffelovens § 132 a således, at

- anvendelsesområdet for 132 a om videreførelse af en forbudt eller opløst forening er præciseret (nu § 132 a, stk. 1).
- der er indsat en ny bestemmelse, hvorefter en forbudt eller opløst forenings kendetegn ikke må besiddes eller anvendes på offentligt sted, i kriminalforsorgens institutioner eller med fortsæt til udbredelse i en videre kreds (§ 132 a, stk. 2).

En ny bestemmelse i straffelovens § 132 b, hvorefter

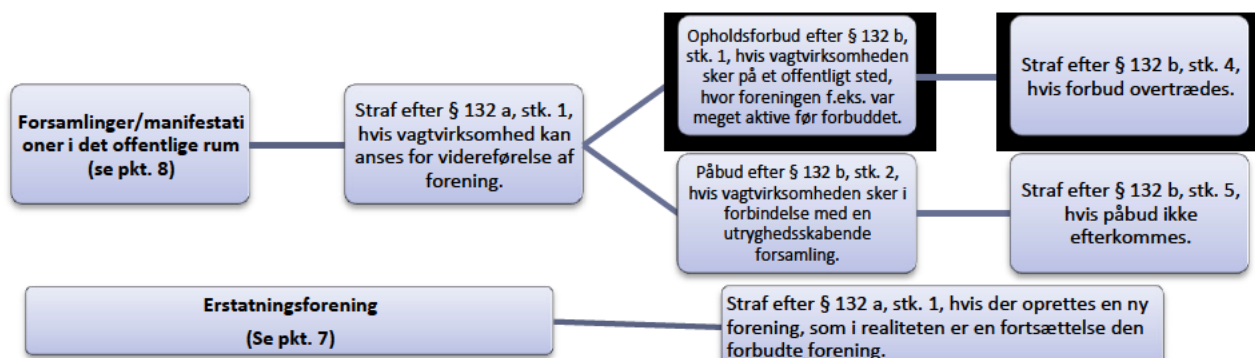
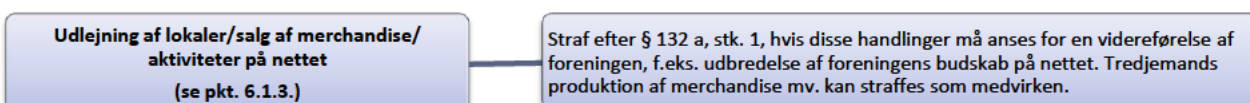
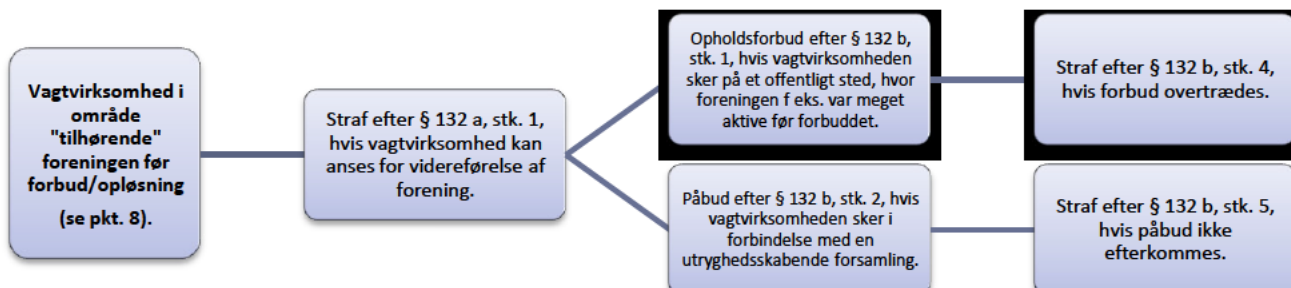
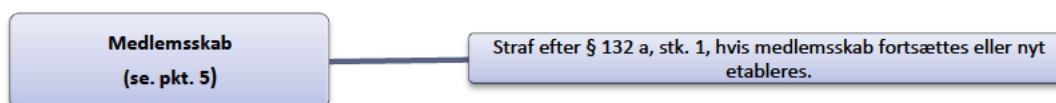
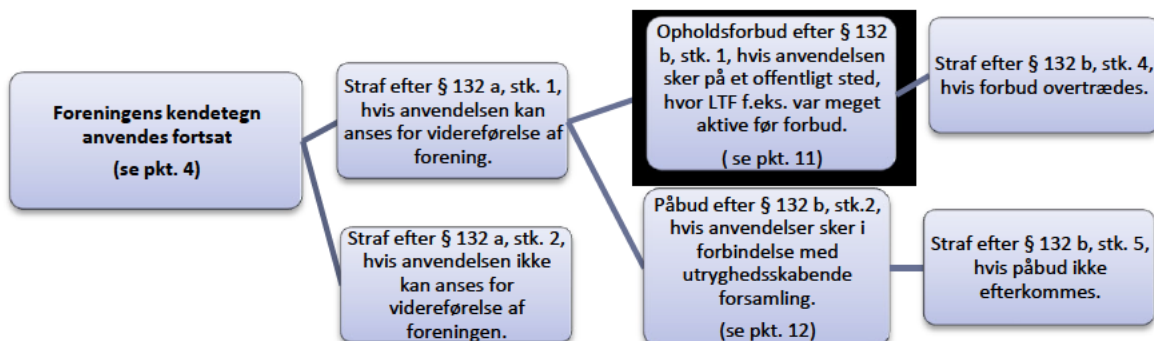
- politiet kan meddele et opholdforbud til en person, der havde tilknytning til en forbudt eller opløst forening, hvis det vurderes at være af væsentlig betydning for at sikre, at foreningen ikke videreføres (§ 132 b, stk. 1).
- politiet kan påbyde personer at forlade en forsamling, som er egnet til at skabe utryghed, hvis en stor del af forsamlingen havde tilknytning til en forbudt eller opløst forening (§ 132 b, stk. 2).

OVERBLIK OVER POLITIETS REAKTIONSMULIGHEDER EFTER FORBUD MOD LTF

LTFs ulovlige og tidligere lovlige aktiviteter
→ alle LTFs aktiviteter efter et forbud er straf-
bær videreførelse af LTF efter straffelovens §
132 a, stk. 1.

Administrative reaktionsmulig- heder

LTF begår kriminali-
tet fx trusler, afpres-
ning, narkosalg.
Reaktioner:
→Strafforfølg krimi-
naliteten
→Strafforfølg videre-
førelse af LTF, jf. strfl.
§ 132 a, stk. 1
→Anvend evt. op-
holdsforbud, jf. strfl. §
132 b, stk. 1

NB: De øvrige redskaber fra bandepakkerne mv., som er møntet på indsatsen mod bandegrupperingers kriminalitet, kan fortsat benyttes over for LTF efter et foreløbigt forbud.

3. STRAFFELOVENS § 132 A – FORBUD MOD VIDEREFØRELSE AF LTF

3.1. Hvad er omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 1?

I medfør af straffelovens § 132 a, stk. 1, kan den, der deltager i videreførelsen af en forening, efter den foreløbig er forbudt af regeringen eller opløst ved dom, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Strafpåstanden i førstegangstilfælde vil som udgangspunkt være fængsel i 40 dage. Der kan ske varetægtsfængsling, når betingelserne herfor i øvrigt er til stede.

Journalkoder/gerningskoder er beskrevet i afsnit 14.

Straffelovens § 132 a, stk. 1, omfatter enhver videreførelse af LTF, herunder alle former for aktiviteter, som kan henføres direkte eller indirekte til LTF.

Således vil kriminalitet, som udøves af eller for LTF, eller som på anden vis kan henføres til LTF, tillige være en overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 1.

Derudover vil aktiviteter, som var lovlige, inden LTF blev forbudt, f.eks. medlemskab af LTF, anvendelse af deres kendetegn (insignia), manifestationer mv., være en overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 1, hvis aktiviteterne kan henføres direkte eller indirekte til LTF.

Herudover vil anvendelse af LTF's i vidt omfang være strafbart – enten efter § 132 a, stk. 1, eller stk. 2.

I afsnittene 4-8 er der redegjort for forskellige former for videreførelse af LTF, som tidligere var at anse som lovlige aktiviteter. Den ulovlige anvendelse af LTF's kendetegn er beskrevet i afsnit 4.

4. ANVENDELSE AF LTF'S KENDETEGN

4.1. Straffelovens § 132 a, stk. 1

Det er – som anført i afsnit 3 – strafbart at videreføre LTF, jf. straffelovens § 132 a, stk. 1.

En af måderne, man kan videreføre LTF på, er ved fortsat at anvende foreningens/grupperingens kendetegn. Anvendelsen af LTF's kendetegn er omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 1, hvis det kan påvises, at kendetegnet anvendes som led i en videreførelse af LTF.

4.2. Afgrænsning mellem straffelovens § 132 a, stk. 1 og stk. 2

For imidlertid at sikre, at det i alle tilfælde er strafbart for medlemmerne af en forbudt eller opløst forening eller andre personer at anvende foreningens kendetegn, følger det af straffelovens § 132 a, stk. 2, at en forbudt eller

opløst forenings kendetegn ikke må besiddes eller anvendes:

- på offentligt sted,
- i kriminalforsorgens institutioner eller
- med fortsæt til udbredelse i en videre kreds.

Straffelovens § 132 a, stk. 2, indebærer et selvstændigt forbud mod at besidde eller anvende LTF's kendetegn i de nævnte tilfælde. Bestemmelsen supplerer forbuddet i stk. 1 om forbud mod at videreføre LTF. Stk. 2 er således anvendelig i de tilfælde, hvor det ikke kan bevises, at brug af LTF's kendetegn er et udtryk for, at foreningen/grupperingen videreføres.

Personer, der f.eks. producerer eller sælger LTF's kendetegn og derved understøtter videreførelsen af LTF, vil kunne straffes for medvirken efter straffelovens § 23, hvis det fornødne forsæt foreligger.

4.2.1. Strafferamme

Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 2, er fængsel indtil 6 måneder. Det forudsættes i lovbemærkningerne, at straffen i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængsel i 7 dage.

Der ses således i lovteksten ikke at være hjemmel til bødestraf. Straf af bøde er imidlertid forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, hvis der er tale om en person uden nogen form for tilknytning til foreningen.

4.2.2. Hvilke former for kendetegn er omfattet:

Alle former for kendetegn er omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 2, herunder følgende:

- Tøj (med kendetegn), rygmærker, emblemer, flag, symboler, logoer, tatoveringer. Læs mere om tatoveringer i afsnit 4.3.
- Paroler, håndtegn og lignende udtryksformer.
- Brug af bestemt påklædning i bestemte farver eller et bestemt mærke, uden at det er påtrykt logo eller navn.
- Nye symboler/erstatningssymboler. F.eks. talkombinationer eller lignende.

4.2.3. Besiddelse/anvendelse på offentligt sted

Kendetegnet må ikke besiddes eller anvendes på "offentligt sted", dvs. i det offentlige rum eller på steder med adgang for offentligheden. Det gælder uanset, om nogen personer rent faktisk har set kendetegnet.

"Offentligt sted" omfatter alle veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, stationer, butikker, offentlige kontorer, forlystelsessteder, badeanstalter, befordringsmidler, pladser, broer, tunneler, passager, stier, trapper eller lignende arealer, der benyttes til almindelig færdsel. Det samme gælder privatbiler og private busser, i det omfang køretøjet befinder sig på et offentligt sted.

Også indendørs lokaliteter, hvortil der er almindelig adgang under f.eks. et møde, er omfattet.

4.2.4. Kriminalforsorgens institutioner For at modvirke, at en forbudt forening viderefører sine aktiviteter i fængslerne, herunder navnlig rekrutterer nye medlemmer eller generelt virker utryghedsskabende i fængslerne, er det også i medfør af straffelovens § 132 a, stk. 2, strafbart at besidde eller anvende en forbudt forenings kendetegn i kriminalforsorgens institutioner.

Med "kriminalforsorgens institutioner" sigtes der til arresthuse, pensioner samt åbne og lukkede fængsler. Enhver besiddelse eller anvendelse i institutionerne vil være omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 2, også selvom man kun besidder kendetegnet i sin egen celle. Forbuddet mod kendetegn gælder alle personer i institutionen, også besøgende.

4.2.5. Besiddelse/anvendelse med forsæt til udbredelse i en videre kreds Besiddelse eller anvendelse af et kendetegn må ikke ske med forsæt til "udbredelse i en videre kreds". Det betyder, at kendetegnet som udgangspunkt ikke må spredes til en større eller ubestemt kreds af personer.

En sådan udbredelse kan f.eks. ske via

- sociale medier
- internettet i øvrigt
- arrangementer, herunder fester og møder
- ytringer fremsat i pressen/mediernes

4.2.5. Undtagelse Udbredelse af LTF's kendetegn kan imidlertid under visse omstændigheder være lovlig. I det følgende er nogle af disse tilfælde beskrevet, herunder den konkrete vurdering, der skal foretages for at afgøre, om forholdet er lovligt.

Udbredelse af kendetegn på lukkede profiler eller internetsider (blogs mv.) med få følgere, venner, forbindelser mv. vil som udgangspunkt ikke være anvendelse med forsæt til udbredelse i "en videre kreds".

Der skal foretages en konkret vurdering i den enkelte sag, herunder af antallet af følgere/venner mv., idet udbredelsen på en lukket profil eller side med mange følgere, venner, forbindelser mv. kan være omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 2.

Besiddelse eller anvendelse af kendetegn i en lukket kreds af personer, f.eks. i en bestyrelse, forening eller lignende fora, er som udgangspunkt ikke omfattet af kriminaliseringen. Det vil f.eks. som udgangspunkt være tilfældet, hvis personkredsen er afgrænset og kendt.

Besiddelse eller anvendelse af kendetegn i private sammenhænge, herunder til en privat fest, vil som udgangspunkt ikke være "udbredelse i en videre kreds". Dette afhænger dog af deltagerantallet. Er der f.eks. tale om en privat fest med mange deltagere, som ikke har nogen tilknytning til LTF, kan der være tale om udbredelse til en videre kreds.

I visse tilfælde vil udbredelse af LTF's kendetegn i en videre kreds være berettiget. Det gælder f.eks., når udbredelsen sker som led i:

- almindelige nyhedsformidling
- anden journalistisk virksomhed
- forfattervirksomhed
- kunstnerisk virksomhed
- fremsættelsen af en lovlig ytring, f.eks. som led i en demonstration, hvor forbuddet mod LTF anfægtes, eller reglerne kræves ændret.

Det vil bero på en konkret vurdering, om besiddelsen/anvendelsen af LTF's kendetegn sker som et led i en lovlig ytring eller reelt er et forsøg på at omgå forbuddet mod at besidde/anvende kendetegnet.

4.3. Særligt om tatoveringer

En tatovering med LTF's logo, navn eller lignende er ikke i sig selv strafbart.

En person vil imidlertid kunne straffes efter straffelovens § 132 a stk. 1, hvis det kan lægges til grund, at tatoveringen er et udtryk for videreførelse af en ulovlig forening.

Det gælder f.eks., hvis

- personen har fået lavet tatoveringen, efter LTF blev forbudt, eller
- personen aktivt bruger fremvisning af tatoveringen til at dominere i et lokalområde.

Derudover vil en tatovering efter omstændighederne kunne straffes som en overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 2, om forbud mod besiddelse og anvendelse af en forbudt eller opløst forenings kendetegn.

Dette gælder f.eks., hvis

- personen viser tatoveringen på et offentligt sted eller i kriminalforsorgens institutioner uden at være tildækket, selvom tildækning (lovligt kunne ske og) var muligt.

Der skal i den forbindelse navnlig lægges vægt på følgende:

- Tatoveringens størrelse og placering.
- Omstændighederne, som tatoveringen vises frem under.
 - ➔ Viser en kropstatovering f.eks. på en strand en varm sommerdag, taler dette for, at tildækning ikke var muligt, og at der dermed ikke foreligger en overtrædelse af bestemmelsen.
 - ➔ Viser en kropstatovering f.eks. på en vinterdag, vil tildækning være mulig, og dette peger dermed på, at der er tale om en overtrædelse af stk. 2, eller eventuelt stk. 1 om videreførelse af LTF.
 - ➔

5. MEDLEMSKAB AF OG REKRUTTERING TIL LTF

5.1. Medlemskab

Selve medlemskabet af LTF på tidspunktet, hvor LTF blev forbudt, udgør ikke en overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 1. Et medlem kan således lovligt tilkendegive, f.eks. i forbindelse med indsættelse til afsoning, at vedkommende har været medlem af LTF på tidspunktet, hvor bandegrupperingen blev forbudt.

Det er derimod strafbart at melde sig ind i LTF efter forbuddet, ligesom eksisterende medlemmer ikke efter forbuddet må udøve aktiviteter, der kan forbindes med LTF.

Men hvis en person således offentligt ytrer, at pågældende enten fortsat er medlem af LTF eller har meldt sig ind i LTF – uanset formålet hermed – vil dette kunne straffes som videreførelse af foreningen efter straffelovens § 132a, stk. 1. Det gælder også, selv om der alene er tale om et medlemskab af mere passiv karakter.

5.2. Rekruttering og hervedning

Rekruttering og hervedning af personer til f.eks. at udføre opgaver for LTF eller at tilslutte sig LTF vil kunne straffes som videreførelse af foreningen, jf. straffelovens § 132 a, stk. 1.

Det gælder, uanset hvordan rekrutteringen finder sted. Det er således uden betydning, om der er tale om rekruttering ved personlig henvendelse, eller ved hjælp af annoncer, kampagner eller lignende, f.eks. udsendt via internettet, herunder ved anvendelse af sociale medier.

Også træning, instruktion eller andre former for oplæring i udøvelse af LTF's aktiviteter vil kunne straffes som fortsættelse af foreningens virksomhed. Det gælder såvel teoretisk undervisning som mere praktisk betonet instruktion og vejledning, som kan anvendes i forbindelse med udøvelse af LTF's aktiviteter. F.eks. vil skydetræning i en skytteforening foranlediget af personer med tilknytning til LTF kunne være en overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 1.

Personer, der lader sig hverde eller på anden måde tilslutter sig LTF eller udfører opgaver for den, vil også kunne straffes efter bestemmelsen. Det samme gælder for personer, der lader sig træne eller modtager instruktion mv.

6. ØKONOMISK STØTTE OG RÅDGIVNING

6.1. Direkte eller indirekte økonomisk støtte til LTF

Personer mv., der direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til LTF, kan straffes for videreførelse af LTF. Efter omstændighederne kan der være tale om medvirken efter straffelovens § 23, hvis det fornødne forsæt foreligger.

Økonomisk støtte mv. er også strafbart, selv om støtten er beregnet til aktiviteter, der før forbuddet eller opløsningen var lovlige. Støtten kan f.eks. om-

fatte:

- personer, der af egne midler yder økonomisk støtte
- personer eller organisationer, som f.eks. tilvejebringer penge til LTF ved indsamlinger eller lignende eller skaffer lån fra pengeinstitutter mv.
- pengeinstitutter eller andre, som leverer en finansiell tjenesteydelse eller formidler disse ydelser
- personer, der i øvrigt stiller midler eller andre formuegoder til rådighed for LTF
- personer der på anden vis støtter LTF, fremmer bandegruppens virksomhed eller indgår aftaler med den.

6.1.1. Rådgivningsbistand Personer, der f.eks. yder rådgivningsbistand til LTF, vil i almindelighed kunne straffes for at medvirke til fortsættelse af LTF, jf. straffelovens § 23, medmindre rådgivningen konkret omhandler, hvordan LTF kan ophøre med at udøve sin virksomhed, eller rådgivningen relaterer sig til processer mv. i forbindelse med selve opløsningssagen.

6.1.2. Udlejning af lokaler Det samme gælder personer, der f.eks. udlejer lokaler eller på anden måde stiller lokaler eller andre ydelser til rådighed for LTF. Udlejeren af et klublokale eller lignende, som fortsat anvendes af bandegrupperingen efter forbuddet, vil således kunne straffes for medvirken til fortsættelse af LTF, hvis det fornødne forsæt foreligger.

6.1.3. Registrant af domæne/salg af merchandise Det gælder generelt, at der kan være grundlag for at straffe for medvirken til overtrædelse af forbuddet mod at videreføre LTF, hvis det fornødne forsæt foreligger, og man f.eks. er:

- registrant af et domæne på internettet til brug for LTF
- fremstiller eller sælger LTF's merchandise.

Der stilles ikke krav om, at støtte mv. direkte overdrages eller stilles til rådighed for LTF. Der kræves således alene, at det i sidste ende er bandegrupperingen, der skal drage fordel af pengene eller tjenesteydelserne. Kan det ikke dokumenteres, at pengene rent faktisk når frem til LTF, kan der eventuelt straffes for forsøg, hvis den tiltalte havde forsæt til at medvirke til at videreføre LTF.

Det samme gælder i forhold til støtte, udlejning mv., der reelt er møntet på LTF, men formelt gives eller ydes til en enkeltperson med eller uden tilknytning til LTF. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en enkeltperson er anført som lejer på en lejekontrakt, men det er LTF som gruppering, der skal anvende det lejede.

6.2. Pengeoverførsler til fængslede personer med tilknytning til LTF Pengeoverførsler til fængslede enkeltpersoner med tilknytning til LTF vil efter omstændighederne også kunne straffes som en videreførelse af bandegrupperingen, hvis det kan bevises, at støtten gives i kraft af den fængslede til-

knytning til LTF.

7. ERSTATNINGSFORENINGER

7.1. En "ny" forening, som er en fortsættelse af LTF

Personer, der opretter eller fremmer LTF's virksomhed i en "ny" forening, som i realiteten blot er en fortsættelse af bandegrupperingen, kan straffes i medfør af straffelovens § 132 a, stk. 1.

Bestemmelsen omfatter således også såkaldte erstatningsforeninger, hvor oprettelsen typisk er sket for at skjule, at der reelt er tale om en videreførelse af LTF.

Vurderingen af, om der er tale om en fortsættelse af LTF, beror ikke alene på de formelle forhold, dvs. formel videreførelse, men også de reelle forhold, dvs. reel videreførelse.

Formelle forhold kan f.eks. være navnet, vedtægter, regler mv. Hvis disse er de samme, som før LTF blev forbudt/opløst, taler det for videreførsel af LTF.

Reelle forhold kan f.eks. være personkreds, budskab, aktiviteter mv. Hvis der i en vis udstrækning er tale om samme personkreds, udbredelse af det samme budskab og udøvelse af de samme aktiviteter, som før LTF blev forbudt, kan der reelt være tale om en videreførelse af LTF.

Er der f.eks. tale om, at den "nye" forenings medlemskreds eller aktiviteter adskiller sig fra LTF's medlemskreds eller aktiviteter, må det bero på en konkret vurdering, om der blot er tale om en erstatningsforening, eller om der reelt er etableret en ny forening/gruppering.

Det skal herved tages i betragtning, at LTF har en dynamisk medlemskreds, ligesom der skal lægges vægt på, at det ikke skal være muligt at omgå forbuddet i straffelovens § 132 a alene ved at ændre medlemskredsen eller nogle af de aktiviteter, som LTF udøver.

Det samme gælder i tilfælde, hvor personer med tilknytning til LTF tilslutter sig en anden eksisterende forening/gruppering. Her beror det således også på en konkret vurdering, om der reelt er tale om videreførelse af LTF.

Det vil i visse tilfælde kunne give anledning til tvivl, om der er tale om videreførelse af en forening. Eksempelvis hvis medlemmer af en forbudt motorcykelklub før forbuddet kørte i større eller mindre grupper sammen på motorcykel, og nu efter forbuddet fortsætter med at køre på motorcykel sammen. I dette tilfælde må der konkret tages stilling til, om der er tale om en videreførelse af foreningen, eller om der blot er tale om, at en række personer i en social sammenhæng kører motorcykel sammen.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der er så mange ligheder i måden

at udføre aktiviteten på, at det kan lægges til grund, at der er tale om at videreføre foreningen. Dette kan bl.a. også ses i sammenhæng med, om andre omstændigheder tilsiger, at foreningen videreføres.

8. FORSAMLINGER OG MANIFESTATIONER I DET OFFENTLIGE RUM SAMT VAGTVIRKSOMHED

8.1. Forsamling af flere personer

Aktiviteter såsom forsamlinger, manifestationer mv. kan udgøre en videreførelse af den forbudte eller opløste forening og er dermed omfattet af kriminaliseringen i straffelovens § 132 a, stk. 1. Det beror på en konkret vurdering, om forsamlingen, manifestationen mv. kan anses for en videreførelse af foreningen.

I forhold til LTF kan der f.eks. være tale om, at personer med tilknytning til LTF forsamler sig i grupper af varierende størrelse i det offentlige rum for at dominere et nærmere bestemt område.

Hvis sådanne forsamlinger i et vist omfang består af personer, der var medlem af eller tilknyttet LTF, vil der kunne være tale om en strafbar videreførelse af bandegrupperingen, hvis forsamlingerne fortsættes efter tidspunktet for forbuddet eller opløsningen. Det gælder også, selv om LTF's kendetegn ikke anvendes.

Det vil imidlertid bero på en konkret vurdering, om der f.eks. blot er tale om et socialt arrangement, hvor nogen venner, herunder personer med tilknytning til LTF, mødes og f.eks. spiller fodbold i et område, der før forbuddet/opløsningen var domineret af LTF, eller om der reelt er tale om, at LTF videreføres. Der kan herved bl.a. lægges vægt på, om forsamlingen foregår og finder sted på væsentlig samme måde, som forsamlinger relateret til LTF foregik forud for forbuddet eller opløsningen.

Den omstændighed, at forsamlingen også består af personer, der ikke havde tilknytning til LTF, indebærer ikke i sig selv, at der ikke kan være tale om videreførelse af bandegrupperingen.

Der kan også være tale om, at LTF ønsker at markere sig f.eks. som led i en større demonstration, ved andre større begivenheder som f.eks. Distortion, i nattelivet eller i forbindelse med retsmøder eller løsladelser af LTF-medlemmer mv. Også i disse tilfælde vil det efter omstændighederne være en strafbar overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 1.

8.2. Enkeltpersoner

Også enkeltpersoner kan udføre ellers lovlige handlinger, der kan være en videreførelse af LTF. Dette kan f.eks. ske i form af magtdemonstrationer, manifestationer eller adfærd, der har til hensigt at dominere et område, som anses som LTF's territorium, herunder ved at agere som vagt i området.

Det er i den forbindelse uden betydning, om de pågældende er medlemmer af LTF. Det afgørende er, om de udfører en aktivitet på vegne af LTF.

9. [REDACTED]

9.1. [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

9.2. [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

9.3. [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] [REDACTED]

9.4.

Rapporten udarbejdes af sagsbehandleren. Hvis tilhørsforholdet til LTF på opløsningstidspunktet efterfølgende skal dokumenteres under hovedforhandlingen, skal EAE udarbejde en 'Dokumentationsrapport – Person' som dokumentation for personens tilknytning til LTF på opløsningstidspunktet.

9.5. Orientering af anklagemyndigheden

Anklagemyndigheden i politikredsene er forpligtet til at orientere statsadvokaterne om sigtelser for overtrædelser af straffelovens §§ 132 a og 132 b, herunder også om eventuel afvisning af anmeldelser efter retsplejelovens § 749, stk 1. Anklagemyndigheden skal endvidere forelægge tiltale spørgsmål og ankespørgsmål i sager om straffelovens §§ 132 a og 132 b for statsadvokaterne.

På den baggrund skal politisøjlen snarest muligt, når der udfindes eller opstår en hændelse vedrørende en mulig overtrædelse af straffelovens § 132 a og 132 b, orientere anklagemyndigheden i politikredsen – typisk Advokaturen for Specielle Sager.

Orienteringen bør som minimum indeholde en beskrivelse i kort form af hændelsen, som ligger til grund for den mulige overtrædelse af straffelovens §§ 132 a og 132 b.

10. ADMINISTRATIVE REAKTIONSMULIGHEDER

Visse foreninger er meget aktive i det offentlige rum, herunder fordi de på forskellig vis ønsker at foretage magtdemonstrationer eller søger at sprede et budskab relateret til foreningen.

Tilstedeværelsen i det offentlige rum kan indebære, at personer eller grupper fremtræder dominerende og herved skaber utryghed for de personer, som befinder sig i og omkring området. Dette gælder uafhængigt af, om personen eller gruppen i det konkrete tilfælde ønsker at sende et signal om dominans, eller der eksempelvis blot er tale om at forsamles som led i en social sammenhæng.

Politiet skal derfor have fokus på hurtigt at skride ind over for personer, der har tilknytning til LTF, hvis det vurderes at være af væsentlig betydning for at sikre, at LTF's virksomhed ikke fortsættes, eller hvis en forsamling af personer, der har tilknytning til LTF, er egnet til at skabe utryghed.

Politiet skal f.eks. have fokus på, at LTF ikke fortsat "sidder" på et område eller forsøger at opretholde foreningens territorium i form af f.eks. hashsalg, vagtværn eller dominans.

I det følgende pkt. 11 og 12 beskrives de administrative reaktionsmuligheder politikredsene forventes at benytte for at håndhæve et forbud mod eller en opløsning af LTF.

11. OPHOLDSFORBUD

11.1. Hvem er omfattet – "tæt tilknytning"

Efter straffelovens § 132 b, stk. 1, kan politiet administrativt forbyde en person, der har haft tæt tilknytning til den forbudte eller opløste forening, at færdes eller opholde sig bestemte steder.

Det fremgår af lovbemærkningerne til § 132 b, stk. 1, at det er en betingelse for meddelelse af dette opholdsforbud, at personen har haft en tæt tilknytning til en forening, der er foreløbig forbudt eller opløst ved dom. I forhold til LTF betyder det, at én af de følgende former for tilknytning skal foreligge:

- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

Vurderingen af tilknytningen skal udarbejdes af den lokale EAE – se afsnit 11.6 – og skal som udgangspunkt foretages på det tidspunkt, hvor foreningen sidst var lovlig. Det vil således ikke være en forudsætning for anvendelse af opholdsforbud, at der kan påvises en tæt tilknytning til LTF på tidspunktet for meddelelse af opholdsforbuddet.

Hvis der imidlertid kan påvises en tilstrækkelig tæt tilknytning til LTF på et tidspunkt efter regeringens forbud, vil dette også kunne danne grundlag for et opholdsforbud efter straffelovens § 132 b, stk. 1, selv om pågældende ikke var tæt tilknyttet LTF på tidspunktet for regeringens forbud mod eller domstolens opløsning af LTF. Det skal i den forbindelse også overvejes, om den pågældendes adfærd også er omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 1.

Hvis der omvendt er tale om, at en person reelt har forladt LTF og dermed har bragt sit medlemskab af LTF effektivt til ophør, inden foreningen blev forbudt eller opløst, og der ikke herefter igen er etableret et tilhørsforhold, vil dette tale for, at bestemmelsen om opholdsforbud ikke kan anvendes.

11.2. Væsentlig betydning for at LTF ikke videreføres

Det er en betingelse for meddelelse af opholdsforbud, at et forbud vurderes at være af væsentlig betydning for at sikre, at foreningen ikke videreføres.

Bestemmelsen overlader et konkret skøn til politiet, der på baggrund af alle tilgængelige oplysninger om LTF og den pågældende person skal vurdere, om et forbud må antages at være af væsentlig betydning for at sikre, at LTF ikke videreføres.

Anvendelse af opholdsforbud forudsætter, at der er foretaget en konkret handling eller adfærd, der peger i retning af, at den pågældende eller andre personer ikke respekterer det foreløbige forbud eller opløsningen af LTF.

Handlingen eller adfærden kan f.eks. være:

- fortsættelse af foreningens kriminalitet
- fortsættelse af foreningens aktiviteter i det offentlige rum.

Der kan også være tale om handlinger eller adfærd, der giver begrundet mistanke om, at LTF's (ellers lovlige) aktiviteter fortsættes, også selv om det respekteres, at LTF's logo og andre kendetegn ikke kan anvendes.

I den forbindelse vil en handling eller adfærd, der normalt *ikke* i sig selv vil kunne give begrundet mistanke om en forbrydelse, skulle sammenholdes med den omstændighed, at der er tale om, at LTF er forbudt, samt at den pågældende person havde en tæt tilknytning til LTF. På den baggrund vil omstændighederne *samlet set* kunne give anledning til begrundet mistanke om, at LTF's aktiviteter fortsættes eller vil blive fortsat.

Det vil efter omstændighederne være tilstrækkeligt, hvis politiet har grund til at mistænke, at forbuddet ikke bliver taget til efterretning. Det gælder, hvis LTF, herunder ved dens (tidligere) medlemmer, ved ytringer eller ved adfærd i øvrigt, har givet grund til denne mistanke. Det er således *ikke nødvendigt*, at der er *foretaget handlinger*, som har givet politiet anledning til at *efterforske* en overtrædelse af straffelovens § 132 a, stk. 1, om videreførelse af LTF.

Den foretagne handling eller adfærd skal ikke nødvendigvis relatere sig direkte til den person, som tildeles et opholdsforbud efter bestemmelsen. Det afgørende er, at det konkret i forhold til den pågældende person vurderes, at et opholdsforbud vil være af væsentlig betydning for overholdelse af forbuddet mod LTF.

F.eks. vil opholdsforbud kunne gives så snart, at den konkrete handling eller adfærd foreligger. Er der således forud for forbuddet mod LTF fremsat til-

kendegivelser om, at forbuddet ikke vil blive respekteret, kan opholdsforbuddet meddeles i forlængelse af, at LTF bliver forbudt/opløst.

I vurderingen skal personens tilknytning til LTF imidlertid ses i forhold til den handling eller adfærd, som begrundet opholdsforbuddet. Jo mindre tilknytning til LTF, som en person havde, jo mere skal handlingen eller adfærden relatere sig til den pågældende. Omvendt vil en helt central rolle i foreningens aktiviteter kunne begrunde et opholdsforbud, selv om handlingen eller adfærden ikke konkret relaterer sig til den pågældende.

Der vil således f.eks. kunne være tale om, at personer, der var medlemmer af LTF, udtaler, at LTF videreføres, og dette vil efter omstændighederne kunne danne grundlag for et opholdsforbud mod personer, der havde en ledende rolle i LTF, selv om der ikke i forbindelse med udtalelserne er en direkte indikation mod disse personer.

Ved vurderingen af, om et forbud vil være af væsentlig betydning for at sikre, at LTF ikke videreføres, kan der lægges vægt på, om politiet ellers kun vanskeligt vil kunne overvåge eller forhindre aktiviteter, der tyder på, at LTF videreføres.

11.3. Geografisk udstrækning

Opholdsforbuddet kan gives på bestemte steder. Den geografiske afgrænsning af et opholdsforbud skal ses i sammenhæng med betingelsen om, at et opholdsforbud skal være af væsentlig betydning for at sikre overholdelsen af forbuddet mod/opløsning af LTF. Opholdsforbuddet kan således kun udstrækkes til områder, hvor dette væsentlighedskriterium gør sig gældende.

Der kan i forbindelse med vurderingen heraf lægges vægt på følgende:

- Hvor de handlinger eller den adfærd, som giver anledning til opholdsforbuddet, er foretaget.
- Hvor den pågældende person eventuelt er mistænkt for at udføre LTF's aktiviteter.
- Hvor LTF også forud for forbuddet har været aktive.

11.3.1. Udgangspunkt

Typisk vil et opholdsforbud skulle udstrækkes til f.eks. en plads, en park, en vej samt eventuelt mindre veje i tilknytning hertil.

Der vil imidlertid, når grundlaget for et forbud er meget stærkt, kunne gives forbud i et større område, der tæller en række veje, pladser og parker

11.3.2. Undtagelse

Omvendt kan opholdsforbuddet ikke udstrækkes til en hel by, en bydel eller et større kvarter. Den nærmere fastlæggelse af området skal vurderes konkret i hvert enkelt tilfælde og være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Der skal således være forholdsmæssighed mellem opholdsforbuddets virkninger for den pågældende og de hensyn, der taler for at meddele et forbud.

11.3.3. Afvejning

Der skal i forbindelse med afvejningen af, om der skal meddeles et opholdsforbud lægges vægt på følgende:

- Hvor indgribende opholdsforbuddet vil være for den pågældende persons familie- og arbejdsliv
- Den pågældendes bevægelsesfrihed.

Det er ikke udelukket, hvis grundlaget for et opholdsforbud er stærkt, at give en person opholdsforbud et sted, som omfatter området omkring den pågældendes bopæl. Den pågældende vil dog fortsat kunne færdes frit i lokalområdet med henblik på at komme til og fra arbejde og foretage andre almindelige dagligdags gøremål, herunder indkøb, lægebesøg mv.

11.4. Opholdsforbuddets tidsmæssige udstrækning

Der skal fastsættes en frist for opholdsforbuddet, jf. § 132 b, stk. 3, 2. pkt. Det fremgår heraf, at fristen ikke kan overstige 1 år. Fristen kan forlænges med højst 6 måneder ad gangen, jf. bestemmelsens 3. pkt.

Opholdsforbuddet skal have en så kort tidsmæssig udstrækning som muligt og vurderes konkret. Varigheden af forbuddet samt forlængelse heraf skal sættes i sammenhæng med betingelsen om, at det skal være af *væsentlig betydning* for at sikre overholdelse af forbuddet mod LTF. Opholdsforbuddet kan således kun udstrækkes i den tid, hvor dette væsentlighedskriterium vurderes at gøre sig gældende.

Tidsbegrænsningen skal også vurderes i forhold til de handlinger eller den adfærd, som har givet anledning til opholdsforbuddet samt den pågældende persons andel heri eller tilknytning til LTF. Dette indebærer, at jo mere sikkert grundlag, der er for forbuddet, eller jo mere central en rolle den pågældende person havde, jo længere varighed vil forbuddet kunne have.

Er grundlaget for vurderingen, at den pågældende tidligere er dømt for overtrædelse af straffelovens §§ 132 a eller 132 b på grund af tilknytning til LTF, forudsættes adgangen til at meddele forbud i 1 år anvendt fuldt ud. Er grundlaget for vurderingen et andet, bør der normalt ikke meddeles forbud i mere end 6 måneder.

11.5. Registrering i POLSAS

Politiets forberedelse af en sag om opholdsforbud registreres i POLSAS under følgende journalkode: 70377 – Opholdsforbud – begæring herom

Politikredsens administrative afgørelse om opholdsforbud registreres under følgende journalkode: 70378 – Opholdsforbud meddelt

En eventuel straffesag vedrørende overtrædelse af straffelovens § 132, b, stk. 2, tildeles følgende gerningskode: 70379 – Opholdsforbud – overtrædelse heraf.

11.6. Sagens bilag

Politiets forberedelse af et opholdsforbud bør indeholde følgende:

Tilknytningsrapport ('Dokumentationsrapport – Person') udarbejdet af den lokale EAE, som beskriver den pågældendes tilknytning til LTF på tidspunktet, hvor LTF sidst var lovlig.

Rapport der beskriver episoden, som er afgørende for, at et opholdsforbud vurderes at være af væsentlig betydning for, at LTF ikke videreføres. Der kan f.eks. lægges vægt på beklædning, intimiderende opførsel, tilråb, truen-de positur, hvem man opholdt sig sammen med). Derudover bør rapporten indeholde oplysninger om de omkringstående borgeres eventuelle reaktion på adfærden.

Det geografiske område, der er dækket af forbuddet, skal beskrives præcist og indtegnes på et kort.

11.7. Forvaltningsretlig afgørelse

Meddelelse af et opholdsforbud skal være skriftligt. Det er en forvaltningsretlig afgørelse, og forvaltningslovens krav om partshøring, begrundelse og klagevejledning finder anvendelse.

Inden, der træffes afgørelse om et evt. opholdsforbud, skal der ske partshøring. Høringen kan ske mundtligt. I så fald skal politikredsen gøre notat om partshøringen. Ofte vil det dog formentlig være mest hensigtsmæssigt, at partshøringen sker skriftligt, f.eks. via e-boks.

Afgørelsen om opholdsforbud skal indeholde en angivelse af følgende:

- Regelgrundlag
- Begrundelse for opholdsforbud
- Geografisk zone, der er omfattet af opholdsforbuddet
- Varighed af opholdsforbuddet
- Hvilke retsvirkninger, der er forbundet med overtrædelse af opholdsforbuddet
- Klagevejledning

Se i øvrigt koncept til brug for politikredsens afgørelse (vejledningens bilag 2).

Konceptet er lagt ind i POLSAS og kan fremfindes ved f.eks. at angive "132" eller "opholdsforbud" i konceptsøgning i forbindelse med dannelse af brevpapir.

11.8. Meddelelse om afgørelse om opholdsforbud

Der gælder ikke et krav om forkyndelse af opholdsforbud. Det betyder, at et opholdsforbud bl.a. kan sendes til den pågældende med Digital Post.

Meddelelser, der sendes under anvendelse af Digital Post, anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende i e-boks. Fra dette tidspunkt kan opholdsforbuddet håndhæves.

Hvis anvendelsen af Digital Post giver anledning til tvivl om, hvorvidt det kan dokumenteres at afgørelsen om opholdsforbud er kommet frem skal Rigspolitiet anbefale, at afgørelsen i stedet forkyndes.

11.9. Klage og domstolsprøvelse

Det er politikredsene, der træffer afgørelse om opholdsforbud efter straffelovens § 132 b, stk. 1. Afgørelsen kan påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse kan ikke påklages, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Lovligheden af opholdsforbuddet kan prøves i forbindelse med en straffesag om overtrædelse af opholdsforbuddet. Derudover kan lovligheden af opholdsforbuddet også prøves af domstolene efter den almindelig regel i grundlovens § 63.

11.10. Straf

Manglende overholdelse af opholdsforbuddet straffes med bøde eller fængsel i indtil 2 år, jf. straffelovens § 132 b, stk. 4. Som udgangspunkt er enhver tilstedeværelse – uanset varighed – i det område, som er omfattet af opholdsforbuddet, strafbart. Dog kan tilstedeværelse i området være lovlig, hvis tilstedeværelsen vurderes legitim. Der henvises i den forbindelse til afsnit 11.3.3.

Det bemærkes, at det i forarbejderne til straffelovens § 132 b, stk. 4, er forudsat, at overtrædelse af et opholdsforbud i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængselsstraf på 40 dage. Dermed vil der kunne ske varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3, hvis betingelserne for varetægtsfængsling i øvrigt er opfyldt.

11.11. Erstatning for uberettiget meddelelse af opholdsforbud

Et eventuelt erstatningskrav for uberettiget meddelelse af opholdsforbud efter straffelovens § 132 b, stk. 1, skal afgøres efter de almindelige erstatningsregler om myndigheders ansvar.

Idet afgørelse om opholdsforbud efter straffelovens § 132 b, stk. 1, træffes af politiet som forvaltningsmyndighed i første instans og ikke sker i forbindelse med en strafferetlig forfølgning, falder et erstatningskrav ikke inden for retsplejelovens kapitel 93a.

12. PÅBUD OM AT FORLADE ET STED ELLER EN FORSAMLING

12.1. Baggrund for påbud

Efter straffelovens § 132 b, stk. 2, kan politiet påbyde personer at forlade en forsamling, som er egnet til at skabe utryghed, hvis en stor del af forsamlingen har haft en tilknytning til en foreløbig forbudt eller opløst forening.

Bestemmelsen skal medvirke til, at politiet kan gribe ind over for forsamlinger, der er egnet til at skabe utryghed, og dermed sikre, at foreløbigt forbudte eller opløste foreningers kriminelle og samfundskadelige aktiviteter bringes til ophør.

Bestemmelsen giver mulighed for at påbyde *enhver person* – uanset om personen har tilknytning til LTF – at fjerne sig fra et sted eller en forsamling, hvis forsamlingen er egnet til at skabe utryghed.

Påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, må alene meddeles i det omfang, det er nødvendigt i henhold til proportionalitetsprincippet. Der skal ligeledes altid foretages en afvejning af interessen i at sikre en vidtgående forsamlingsfrihed (særligt for så vidt angår politiske emner og holdningsprægede spørgsmål) og hensynet til at hindre utryghed for omkringboende og forbipasserende.

12.2. Eget til at skabe utryghed

Det er en betingelse, at forsamlingen er egnet til at skabe utryghed for de omkringboende eller forbipasserende.

Ved vurderingen af, om forsamlingen er egnet til at skabe utryghed, kan der bl.a. lægges vægt på følgende:

- Antallet af personer i forsamlingen
- Stedet hvor forsamlingen finder sted (hvis samme sted, som LTF's kriminelle aktiviteter og negative dominans foregik før forbud/opløsning, taler det for, at forsamlingen er egnet til at skabe utryghed)
- De tilstedeværende personers generelle adfærd (hvis den er generende, chikanerende, intimiderende, truende, forulempende, ubehagelig, forstyrrende eller krænkende, taler det for, at forsamlingen er egnet til at skabe utryghed)
- Om de tilstedeværende personer begår fredskrænkelser, anvender skældsord eller i flere tilfælde tager uønsket kontakt til udenforstående
- Om forsamlingen er larmende eller kaster med genstande.

Hvis der er tale om enkeltstående mindre krænkelser mv., vil det i almindelighed ikke være tilstrækkeligt til at kunne anse forsamlingen for egnet til at skabe utryghed. Hvis der er tale om gentagne eller grovere handlinger eller forskellige former for ovennævnte adfærd, vil det generelt være egnet til at skabe utryghed.

Der kan desuden tages hensyn til sandsynligheden for, at krænkelserne mv. fortsætter, hvis der ikke gribes ind. Det bemærkes, at den utryghed, der kan være forbundet med den blotte tilstedeværelse af personer, der havde en tilknytning til LTF, ikke i sig selv vil være tilstrækkelig til at meddele et påbud.

Det vil ikke være et krav, at omgivelserne konkret skal have givet udtryk for en følelse af utryghed i forhold til en forsamling, men henvendelser eller lignende fra personer, der oplever utryghed, kan indgå i den samlede vurdering.

Det vil endvidere ikke være et krav, at utrygheden skal udspringe fra samtlige eller størstedelen af deltagerne af forsamlingen, men utrygheden skal kunne henføres til forsamlingen som sådan. Dette indebærer, at adfærden som udgangspunkt ikke må kunne henføres til kun enkeltstående deltagere. Vurderingen heraf skal imidlertid også foretages i lyset af forsamlingens samlede størrelse. Der kan også lægges vægt på, om enkeltstående personer, som adfærden stammer fra, ser ud til at dominere forsamlingen på en sådan måde, at deres adfærd kan henføres til forsamlingen.

Der er ikke grundlag for at meddele påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, hvis den udviste utryghed helt oplagt ikke har forbindelse til LTF. F.eks. hvis medlemmer af LTF har meldt sig ind i en fodboldsupport-forening og i den forbindelse optræder utryghedsskabende til en fodboldkamp – dette forudsætter dog, at LTF ikke havde noget med fodbold at gøre, før grupperingen blev forbudt.

12.3. Tilknytning til LTF

Politiets brug af påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, kræver, at en stor del af forsamlingen har tilknytning til LTF.

Hvorvidt, der foreligger tilknytning, beror på et politifagligt skøn. Enhver reel tilknytning til LTF kan tages i betragtning, og bestemmelsen finder således ikke kun anvendelse i forhold til personer, der er kendt som medlem eller tidligere medlem af LTF.

Øvrige personer, som politiet antræffer, kan også have en tilknytning, f.eks. ud fra følgende tidligere observationer eller registreringer vedrørende personen:

- Personen er iagttaget i forbindelse med LTF's arrangementer.
- Personen har tatoveringer eller har båret beklædning, udsmykning eller lignende med symboler eller tekst med tilknytning til den pågældende LTF.
- Personen er i gentagne tilfælde iagttaget sammen med andre personer, der er tilknyttet LTF.
- personen har tilkendegivet, herunder på sociale medier eller lignende, at pågældende sympatiserer med LTF.
- personen indgår i materiale tilhørende LTF, f.eks. dokumenter, bøger, regnskaber, medlemslister, telefonlister, indbetalinger, fotos, videoer mv.
- personen er dømt for at have begået strafbare forhold sammen med andre personer tilknyttet LTF.
- personen har haft mindre roller i forbindelse med LTF's kriminelle aktiviteter, herunder ved at holde vagt og advare mod forbipasserende.
- personen har deltaget i LTF's aktiviteter enkeltstående gange.

Det blotte bekendtskab med enkeltpersoner fra LTF udgør ikke tilknytning i § 132 b, stk. 2's forstand.

Graden af tilknytning kan have betydning for vurderingen af, om der deltager en tilstrækkelig stor del i en forsamling, der har tilknytning til LTF. Læs mere i afsnit 12.4 nedenfor.

Vurderingen af tilknytningen skal foretages på det tidspunkt, hvor LTF sidst var lovlig – der skal således ikke påvises en tilknytning til LTF på tidspunktet for meddelelsen af påbuddet.

12.4. En tilstrækkelig stor del personer, der havde en tilknytning til en forbudt eller opløst forening

Politiet kan give et påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, hvis ”en stor del af de personer”, der deltager i forsamlingen har haft tilknytning til LTF.

Det er ikke muligt at angive en bestemt procentdel eller et bestemt antal personer, der skal have haft tilknytning til LTF.

I almindelighed vil det ikke være tilstrækkeligt, at ca. halvdelen af de personer, som deltager, har haft tilknytning. Omvendt skal det ikke være muligt at omgå bestemmelsen, ved at tidligere medlemmer af LTF får et stort antal udenforstående til at være til stede for at undgå, at påbud kan benyttes.

Generelt må der lægges vægt på, hvor stor en andel personer med tilknytning til LTF udgør af forsamlingens samlede størrelse. Derudover kan der lægges vægt på, at jo stærkere tilknytning, der er til LTF, jo færre personer eller jo mindre andel kræves der for at kunne anvende påbud.

12.5. Proportionalitetsprincippet

Det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip skal iagttages, når politiet meddeler et påbud.

Det betyder, at påbud skal meddeles til de personer, der giver anledning til utrygheden. Påbuddet kan kun omfatte hele forsamlingen, hvis dette vurderes nødvendigt for at forhindre den utryghed, som forsamlingen giver anledning til.

Såfremt en person får et påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, skal personen forlade stedet. Hvis dette giver anledning til, at forsamlingen i øvrigt flytter med, vil de pågældende personer efter omstændighederne skulle forlade forsamlingen (på ny).

12.6. Fremgangsmåde

Et påbud er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og derfor skal forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring ikke iagttages. Grundlæggende forvaltningsretlige principper om bl.a. proportionalitet og saglighed finder imidlertid anvendelse i forhold til påbud.

Politiet skal i forbindelse med meddelelse af påbud huske klart at tilkendegive:

- at påbuddet meddeles efter straffeloven.
- at manglende efterkommelse af påbuddet kan straffes med fængsel.

Vurderingen af, om en stor del af en forsamling har tilknytning til LTF, beror

på et politifagligt skøn. Politiet må i den forbindelse ude på stedet støtte sig op af den aktualitetsmarkering i KR, hvoraf det fremgår, om en person var medlem af LTF på opløsningstidspunktet. Derudover skal politiet også være opmærksom på øvrige personer i forsamlingen og så vidt muligt sikre identitet på samtlige tilstedeværende.

Hvis politiet på stedet vurderer, at der kan gives påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, skal der efterfølgende oprettes en rapport, hvoraf følgende fremgår:

- Angivelse af hvor forsamlingen befandt sig.
- Et skøn over forsamlingens størrelse.
- I muligt omfang angivelse af identiteten på de personer, der var til stede i forsamlingen.
- Angivelse af hvilke personer, politiet har givet et påbud om at forlade forsamlingen.
- Oplysninger om hvad politiet har tilkendegivet over for de personer, som fik meddelt påbud. (Den præcise kommunikation anføres, herunder om det blev tilkendegivet, at påbud meddeles efter straffeloven, og at manglende overholdelse af påbud kan straffes med fængsel).
- Et skøn over hvem i/hvilke dele af forsamlingen, som havde tilknytning til LTF, herunder et skøn over, hvor stor en del af forsamlingen disse personer udgjorde.
- Beskrivelse af, hvorfor forsamling var utryghedsskabende, f.eks. oplysninger om den generelle stemning i området omkring tilstedeværelsen. (F.eks. trækker borgere sig væk, holder de unaturlig afstand, undlader de at komme ned på gaden, henvender de sig til politiet?)

Påbuddet skal registreres i POLSAS. En ny journalkode forventes at foreligge den 1. oktober 2018. Indtil dette tidspunkt skal påbud registreres, som en hændelse, hvor det i resumefeltet angives "Påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2".

Et påbud kan påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse kan ikke påklages, jf. § retsplejelovens § 109, stk. 2.

12.7. Konsekvens af manglende efterkommelse af påbud

Hvis vedkommende ikke efterkommer påbuddet på stedet, skal der oprettes en sag med gerningskode 70380 (ej efterkommet påbud – forbudt forening).

Sagen vedlægges rapportmateriale om meddelelse af påbuddet. Der skal i den forbindelse også for hver personer i forsamlingen, som havde en tilknytning til LTF, vedlægges rapport om tilknytning til LTF ('Dokumentationsrapport – Person'). Disse rapporter udarbejdes af den lokale EAE.

Manglende efterkommelse af et påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2,

kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. stk. 5.

Det er forudsat i forarbejderne til loven, at der i førstegangstilfælde som udgangspunkt udmåles en frihedsstraf på 7 dages fængsel.

12.8. Periode hvori der kan anvendes påbud

Påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, kan anvendes i 10 år fra det tidspunkt, hvor LTF sidst var lovlig.

Er der tale om, at LTF forud for domstolsafgørelsen om opløsning var foreløbig forbudt af regeringen, vil tidsbegrænsningen på 10 år skulle regnes fra tidspunktet for regeringens foreløbige forbud, hvis dette forbud har fundet anvendelse helt frem til LTF's opløsning ved dom.

12.9. Erstatning for uberettiget meddelelse af påbud

Et eventuelt erstatningskrav for uberettiget meddelelse af påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, skal afgøres efter de almindelige erstatningsregler om myndigheders ansvar.

Idet afgørelse om påbud efter straffelovens § 132 b, stk. 2, træffes af politiet som forvaltningsmyndighed i første instans og ikke sker i forbindelse med en strafferetlig forfølgning, falder et erstatningskrav ikke inden for retsplejelovens kapitel 93a.

13. BESLAGLÆGGELSE OG KONFISKATION

13.1. Hvornår kan der ske beslaglæggelse og konfiskation

Efter retsplejelovens § 803 a er der mulighed for at beslaglægge alt, hvad en forening ejer fra det tidspunkt, hvor foreningen foreløbigt forbydes af regeringen.

Såfremt foreningen senere opløses ved dom, har politiet ligeledes mulighed for efter straffelovens § 75, stk. 5, at konfiskere alt, hvad foreningen ejer.

Muligheden for beslaglæggelse og konfiskation er valgfri, men det er i forarbejderne til lovbestemmelsen om beslaglæggelse forudsat, at politiet benytter adgangen til beslaglæggelse, medmindre der konkret foreligger helt særlige omstændigheder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det vil være uforholdsmæssigt indgribende at beslaglægge en genstand eller formue.

13.2 Hvad kan konfiskeres og beslaglægges

Alt hvad foreningen ejer, kan konfiskeres. Det gælder foreningens formue, herunder bankindeståender eller likvide midler og alle foreningens øvrige ejendele, herunder også protokoller og arkiv, uanset om de har en økonomisk værdi.

Det vil være det reelle ejerforhold, der er afgørende for, om en genstand eller en formue mv., vil kunne beslaglægges og konfiskeres. Dette vil indebære, at formuen mv. vil kunne beslaglægges/konfiskeres, selvom den måtte være registreret i f.eks. et medlems navn, hvis den reelt tilhører LTF.

13.3. Kompetencen

Efter retsplejelovens § 806, stk. 5, er det politiet, der kan træffe beslutning om beslaglæggelse. Hvis den, indgrebet retter sig imod, anmoder herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes.

Efter straffelovens § 75, stk. 5, kan der ske konfiskation, i forbindelse med LTF opløses ved dom.

13.4. Beslaglæggelsens ophør

Beslaglæggelsen bortfalder senest, når sagen er endelig afsluttet ved dom, medmindre det beslaglagte konfiskeres.

Således vil beslaglæggelsen også bortfalde, hvis opløsningen af LTF ved dom endelig afvises, eller hvis regeringen beslutter at ophæve det foreløbige forbud.

14. REGISTRERING

14.1. Gerningskoder

Følgende nye gerningskoder er oprettet og skal benyttes:

Gerningskode	Paragraf	Tekst
70397	Straffelovens § 132 a, stk. 1	Deltagelse i forbudt forening
70376	Straffelovens § 132 a, stk. 2	Besidde/anvende forbudt forenings kendetegn
70377	Straffelovens § 132 b, stk. 1	Opholdsforbud – begæring herom (forbudt forening)
70378	Straffelovens § 132 b, stk. 1	Opholdsforbud – meddelt (anvendes ikke til journalisering) (forbudt forening)
70379	Straffelovens § 132 b, stk. 4	Opholdsforbud – overtrædelse heraf (forbudt forening)
70380	Straffelovens § 132 b, stk. 5	Ej efterkommet påbud – deltaget i forsamling (forbudt forening)

15. NYTTIGE VIDEN OG LINKS

15.1. Links

For nærmere information se følgende:

- Lovforslag nr. L 208 af 23. marts 2018
- National operationsplan – Politiets indsat i forbindelse med forbud mod en forening bestående af rockere eller bandemedlemmer
- Skabelon til afgørelse om opholdsforbud i medfør af straffelovens § 132 b, stk. 1

- Actioncard om politiets reaktionsmuligheder efter forbud mod LTF
- Actioncard om påbud mod en forsamling tilknyttet LTF